

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00319 / 3.10.2016 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	KÖVESI, Laura Codruța. Combaterea crimei organizate prin dispoziții de drept penal. Teză de doctorat. Timișoara: Universitatea de vest. 2011. Notă: <u>Conducător științific:</u> Prof.dr.PAȘCA Viorel. <u>Comisia de doctorat:</u> Nu se cunoaște. Notă: Plagiat semnalat în „* * *”. Dr Codruța Kovesi, precursora lui Mang. 25.05.2012. Disponibil la: www.militiaspirituala.ro/investigatii/documente-inedite/detalii.html . Ultima accesare: 3 mai 2016.
OA	DOBRINOIU, Maxim. <i>Infracțiuni în domeniul informatic</i> . București. 2006. Disponibil la: e-crime.ro/ecrime/site/files/93361241097364Infracțiuniindomeniulinformatic.pdf . Ultima accesare: 30 iunie 2016.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.385:19 – p.386:05	p.161:04 – p.161:21
p.414:06 - p.414:09	p.221:05 – p.221:08
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notăția „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiata sau suspicioane de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Dr. Maxim Dobrinoiu

***INFRAȚIUNI ÎN DOMENIUL
INFORMATIC***

BUCUREȘTI

2006

CUPRINS

CAPITOLUL I – SISTEME INFORMATICE	6
SECȚIUNEA 1 – ASPECTE INTRODUCATIVE	6
1.1 Teoria Generală a Sistemelor	6
1.1.1 Sistem și structură	6
1.1.2 Sistemul. Noțiune și model	8
1.2 Știința Ciberneticii	10
1.2.1 Conceptul de cibernetică	10
1.2.2 Semnificația ciberneticii	14
SECȚIUNEA 2 – ARHITECTURA SISTEMELOR DE CALCUL	18
2.1 Chestiuni generale despre calculator	18
2.2 Arhitectura unui calculator personal	19
2.3 Mediile de stocare	24
2.4 Dispozitive periferice	33
SECȚIUNEA 3 – REȚELE DE CALCULATOARE	41
3.1 Teleprelucrarea datelor	41
3.2 Tipuri de rețele	42
3.3 Transmiterea informației în cadrul rețelelor	47
3.4 Protocoale de comunicații	49
3.4.1 Modelul de referință ISO/OSI	50
3.4.2 Modelul TCP/IP	52
3.5 Elemente de interconectare a rețelelor	53
3.5.1 Repetorul	54
3.5.2 Puntea	54
3.5.3 Routerul	55
3.5.4 Porțile	56
SECȚIUNEA 4 – INTERNETUL	57
4.1 Introducere	57
4.2 Structura pachetului TCP/IP	59
4.3 Moduri de conectare la Internet	66
4.4 Aplicații de rețea în Internet	68
4.5 World Wide Web	73

CAPITOLUL II – REGLEMENTĂRI JURIDICE INTERNAȚIONALE ...81

SECȚIUNEA 1 – CRIMINALITATEA INFORMATICĂ ÎN REGLEMENTĂRI INTERNAȚIONALE.....81

1.1 Introducere. Istoric	81
1.2 Fenomenul criminalității informatice.....	83
1.3 Recomandări. Rezoluții. Convenții	86

SECȚIUNEA 2 – ASPECTE DE DREPT COMPARAT PRIVIND CRIMINALITATEA INFORMATICĂ..... 98

CAPITOLUL III – REGLEMENTĂRI JURIDICE INTERNE155

SECȚIUNEA 1 – CADRUL LEGAL 155

SECȚIUNEA 2 – ANALIZA INFRAȚIUNILOR PREVĂZUTE ÎN LEGEA 161/2003 159

2.1 Explicații terminologice	159
2.2 Accesul ilegal la un sistem informatic	162
2.3 Interceptarea ilegală a unei transmisii de date informatice.....	174
2.4 Alterarea integrității datelor informatice	189
2.5 Perturbarea funcționării sistemelor informatice.....	205
2.6 Operațiuni ilegale cu dispozitive și programe informatice	209
2.7 Falsul informatic	213
2.8 Frauda informatică	225
2.9 Pornografia infantilă prin intermediul sistemelor informatice.....	233

SECȚIUNEA 3 – ASPECTE PRIVIND UNITATEA ȘI CONCURSUL DE INFRAȚIUNI238

3.1 Aspecte privind unitatea și concursul de infracțiuni	238
3.1.1 Unitatea și concursul de infracțiuni în cazul infracțiunilor îndreptate împotriva confidențialității și integrității datelor informatice	238
3.1.2 Unitatea și concursul de infracțiuni în cazul infracțiunilor informatice.....	242
3.2 Diferențierea între infracțiunile îndreptate împotriva datelor și sistemelor informatice și alte infracțiuni	244
3.2.1 Infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic și infracțiunea de accesare neautorizată a unui sistem electronic, prevăzută de art. 279 alin 2 din Legea 297/2004 privind piața de capital	245
3.2.2 Infracțiunea de interceptare ilegală a unei transmisii de date informatice și infracțiunea de violare a secretului corespondenței, prevăzută de art. 195 C.pen.	246
3.2.3 Infracțiunea de alterare a integrității datelor informatice și infracțiunile de distrugere și furt, prevăzute de art. 217, respectiv 208 C.pen.....	246
3.2.4 Infracțiunea de fals informatic și infracțiunile de fals prevăzute în Titlul VII din C.pen.	247

3.2.5	Infracțiunea de fraudă informatică și infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 215 C.pen	248
3.2.6	Infracțiuni săvârșite prin intermediul sistemelor informatice în domeniul drepturilor de autor și drepturilor conexe prevăzute în Legea 8/1996.....	250
3.2.7	Infracțiunile prevăzute în art. 24-28 din Legea 365/2002 privind comerțul electronic și infracțiunile contra datelor și sistemelor informatice	251
CAPITOLUL IV – ASPECTE DE PROCEDURĂ		253
SECȚIUNEA 1 – ASPECTE DE DREPT PROCESUAL PRIVIND CRIMINALITATEA INFORMATICĂ LA NIVEL INTERNAȚIONAL		253
1.1	Introducere	253
1.2	Competența organelor de cercetare penală de a descoperi și strânge probe dintr-un mediu informatizat	254
1.3	Identificarea și ridicarea de date informatice înregistrate sau stocate în sisteme sau pe suporturi informatice	255
1.4	Obligația cooperării active	257
1.5	Punerea sub supraveghere a sistemelor informatice și de telecomunicații	259
1.6	Legalitatea strângerii, înregistrării și interconexiunii de date cu caracter personal în cadrul procedurii penale	260
1.7	Admisibilitatea probelor produse în cadrul sistemelor informatice în procedura penală.....	262
SECȚIUNEA 2 – ASPECTE DE PROCEDURĂ ÎN DREPTUL INTERN		266
2.1	Introducere	266
2.2	Sfera de aplicare.....	267
2.3	Conservarea datelor informatice.....	268
2.4	Ridicarea probelor care conțin date informatice	269
2.5	Percheziția	270
2.6	Interceptarea și înregistrarea comunicațiilor desfășurate prin intermediul sistemelor informatice	272
SECȚIUNEA 3 – COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ		274
CAPITOLUL V – ASPECTE CRIMINOLOGICE PRIVIND INFRAȚIONALITATEA INFORMATICĂ		276
SECȚIUNEA 1 – VULNERABILITATEA SISTEMELOR INFORMATICE		276
1.1	Factori care generează pericole	276
1.2	Forme de manifestare a pericolelor în sistemele informaționale	280
SECȚIUNEA 2 – INFRACTORII DIGITALI		284

SECȚIUNEA 3 – ACTIVISM, HACKTIVISM ȘI TERORISM INFORMATIC.....	297
3.1 Informație și război informațional	297
3.2 Concepte	298
3.3 Activismul.....	301
3.3.1 Colectarea de informații	302
3.3.2 Publicarea	304
3.3.3 Dialogul.....	309
3.3.4 Coordonarea acțiunilor.....	310
3.3.5 Acțiuni de lobby pe lângă factorii de decizie.....	312
3.4 Hacktivismul.....	314
3.4.1 Protestul virtual și blocada.....	315
3.4.2 Bombele Email.....	316
3.4.3 Penetrarea paginilor de Web și accesul neautorizat în sistemele de calcul	318
3.4.4 Atacuri virale	321
3.5 Terorismul informatic	323
3.5.1 Cyberterorismul – un termen atipic	324
3.5.2 Potențialul terorismului informatic	325
3.5.3 Organizații cu potențial terorist în domeniul IT.....	328
3.5.4 Cauzele recurgerii la cyberterorism	330
3.5.5 Caracteristici ale cyberterorismului	331
3.5.6 Domenii de risc.....	333
3.5.7 Necesitatea elaborării unui cadru legislativ.....	335
3.5.8 Măsuri de prevenire a terorismului informatic	336
3.6 Concluzii.....	338
CONCLUZII ȘI PROPUNERI DE LEGE FERENDA	342
BIBLIOGRAFIE	350

spune că au două (sau mai multe) obiecte juridice, dintre care unul principal și altul secundar (sau adiacent). În cazul de față, de exemplu, accesul neautorizat la un sistem informatic din domeniul apărării lovește atât în siguranța națională și capacitatea de apărare a statului, cât și în instituția sau persoana titulară a sistemului penetrat ori a informațiilor accesate.

c) Obiect material

Constă în entitățile materiale care compun sistemele informatice (calculatoare, rețele de calculatoare, elemente Hardware – echipamente periferice, cabluri, plăci, servere etc. și Software – programe, aplicații, baze de date etc.) și din datele informatice spre care se îndreaptă atenția făptuitorului.

B. Subiecții infracțiunii

a) Subiectul activ

Poate fi orice persoană⁹¹ responsabilă penal, textul neprevăzând o calitate specială pentru aceasta.

Practica judiciară a demonstrat însă că, în marea majoritate a cazurilor, asemenea persoane posedă cunoștințe în domeniul tehnologiei informației. Dintre aceștia, un procent însemnat îl reprezintă experții în sisteme de calcul și rețelele de calculatoare, familiarizați cu „spargerea” măsurilor de securitate ale calculatoarelor sau rețelelor de calculatoare.

Participația este posibilă în toate formele sale: coautorat, instigare sau complicitate.

b) Subiectul pasiv

Este persoana fizică sau juridică proprietară sau deținătoare de drept a sistemului informatic accesat ilegal sau a datelor informatice vizate. Prin extensie, poate exista subiect pasiv colectiv, alcătuit dintr-o mulțime de persoane fizice sau juridice, atunci când accesul în sistemul informatic generează în mod automat accesul ilegal în alte sisteme similare interconectate cu primul.

Poate exista subiect pasiv secundar în cazul în care datele informatice vizate de accesul ilegal se referă la o persoană fizică sau juridică, alta decât proprietarul sau deținătorul de drept al respectivului sistem informatic. Spre exemplu, făptuitorul accesează ilegal sistemul integrat de evidență informatizată a persoanei și intră în posesia datelor personale referitoare la un anumit individ (evident, cu scopul de a le folosi ulterior).

3. Conținutul constitutiv

A. Latura obiectivă

⁹¹ Potrivit dispozițiilor noului Cod Penal, subiect activ al infracțiunii poate fi și o persoană juridică (art.448). Aceasta va răspunde penal dacă fapta a fost săvârșită în numele sau în interesul persoanei juridice, de către organe sau reprezentanți ai acesteia.

a) Elementul material

Se realizează prin accesul fără drept într-un sistem informatic (stație de lucru, server ori rețea informatică).

Accesul, în înțelesul dat de lege, desemnează intrarea în tot sau numai într-o parte a sistemului informatic. Metoda de comunicare – la distanță, inclusiv grație legăturii prin satelit sau nu, ori de aproape – nu prezintă importanță.

În forma sa cea mai simplă, **accesul fără drept la un sistem informatic** presupune o interacțiune a făptuitorului cu tehnica de calcul vizată prin intermediul echipamentelor sau diverselor componente ale sistemului vizat (sursă de alimentare, butoane de pornire, tastatură, mouse, joystick). Manipularea acestor dispozitive se transformă în solicitări către Unitatea Centrală de Prelucrare (UCP) a sistemului, care va procesa date ori va rula programe de aplicații în beneficiul intrusului.

Va exista acces ilegal în formă simplă și în cazul în care intrusul, manipulând propriile echipamente periferice, de la distanță, găsește și utilizează o cale externă de intrare într-un alt sistem de calcul. Este cazul tipic al accesării unei alte stații de lucru aflate într-o rețea.

Pentru obținerea accesului, făptuitorul va încerca o gamă variată de procedee tehnice, cum ar fi: atacul prin parolă, atacul de acces liber, atacul care exploatează slăbiciunile tehnologice, atacul care exploatează bibliotecile partajate, atacul IP ori atacul prin deturnarea TCP etc..⁹²

Atacuri prin parolă. Spargerea parolelor în rețea

Pentru înțelegerea modului de operare al hackerilor în cazul atacurilor asupra parolelor în rețele, am ales ca exemplu sistemele de operare Windows NT și UNIX.

Pentru a prelua parolele dintr-o rețea Windows NT, un hacker trebuie să aibă acces la cel puțin un nume de utilizator și la implementarea NT a algoritmului MD4. După ce copiază baza de date (unicul loc în care poate găsi numele de utilizator și funcția hash MD4), hackerul va efectua un *atac prin forță brută* sau un *atac prin dicționar* împotriva fișierului cu parole.

Deoarece numai administratorii de sistem pot accesa directorul *sam* (unde Windows NT își localizează baza de date cu parole), unica modalitate pentru hacker de a găsi baza de date este fie de la consolă, fie dintr-o copie backup a bazei de date (situată, de exemplu, pe un disc de reparații). Cu alte cuvinte, pentru a ajunge la baza de date, hackerul trebuie să aibă acces fizic la consolă sau la o copie a bazei de date. Dacă serverul și copiile backup de server sunt securizate fizic, riscul de atac prin intermediul bazei de date cu parole se reduce semnificativ.

Atacul parolelor prin forță brută la Windows NT

⁹² L. Klander, *Anti-Hacker*, Ed. All Educational, București, 1998, p. 22, 23, 24, 25, 250, 430, 431, 508, 509

simulată. Dacă hackerul creează o bară de meniuri simulată, acesta poate afișa caseta de dialog cu informațiile despre document folosind informații manipulate.

Pe scurt, hackerul poate anula toate posibilele indicii pe care victima le poate accesa pentru a determina o falsă conexiune Web prin limbaje de Scripting. Unica apărare a victimei atacate este de a dezactiva limbajele de scripting din browser.

Se afirmă că unica modalitate de prevenire a unui atac prin simularea Web-ului este localizarea și pedepsirea hackerului. Datorită naturii atacului, serverul hackerului trebuie să-și precizeze locația pentru a putea realiza atacul. Dacă victima detectează atacul, locația serverului va fi aproape sigur dezvăluită. Din păcate, hackerii care realizează atacuri prin simularea Web-ului vor acționa în majoritatea cazurilor de pe computere furate. Sistemele furate reprezintă baza ideală pentru atacurile prin simularea Web-ului, din același motiv pentru care spărgătorii de bănci folosesc mașini furate pentru a dispărea¹³⁸.

b) Urmarea imediată constă în obținerea de date necorespunzătoare adevărului și, prin aceasta, crearea unei stări de pericol pentru încrederea care se acordă datelor informatice și, în general, prelucrării automate a acestora.

c) Legătura de cauzalitate între activitatea făptuitorului și urmarea produsă trebuie dovedită.

B. Latura subiectivă

Infrațiunea de fals informatic se săvârșește numai cu *intenție directă*, calificată prin scop.

În condițiile inserării, modificării sau ștergerii de date informatice, va exista infrațiune chiar dacă persoana a alterat adevărul din cuprinsul acestor date cu un scop „legitim” (de exemplu, pentru a crea proba unei situații juridice reale). De asemenea, nu este necesară utilizarea efectivă a acestor date, ci numai obținerea lor în vederea realizării scopului propus.

Scopul urmărit îl reprezintă utilizarea datelor necorespunzătoare obținute în vederea producerii unei consecințe juridice. Datele sunt susceptibile să producă consecințe juridice dacă sunt apte să dea naștere, să modifice sau să stingă raporturi juridice, creând drepturi și obligații¹³⁹.

¹³⁸ Bineînțeles că prin acțiunea de săvârșire a infrațiunii de fals informatic se pot întruni și elementele constitutive ale altor infrațiuni îndreptate împotriva datelor și sistemelor informatice (spre exemplu, se poate folosi falsul informatic pentru a realiza o interceptare a datelor informatice, ori se poate realiza falsul informatic ca urmare a accesului ilegal la un sistem informatic ori pentru săvârșirea unei fraude informatice, etc...). Am analizat aceste modalități în cazul infrațiunii de fals informatic datorită specificului pe care îl prezintă, respectiv obținerea de date necorespunzătoare adevărului și aptitudinea de a produce consecințe juridice.

¹³⁹ Vezi în acest sens Vintilă Dongoroz, Siegfried Kahane, Ion Oancea, Iosif Fodor, Nicoleta Iliescu, Constantin Bulai, Rodica Stănoiu, Victor Roșca, Explicații teoretice ale codului penal român, vol. IV, Editura Academiei Române, București, 1972, pag.428, V.Dobrinou și colaboratorii, op.cit., pag.618; A. Boroi, G.Nistoreanu, Drept penal, partea specială, Editura AllBeck, București, 2004, pag.723; O.Loghin, A.Filipaș, Drept penal român. Partea specială, Casa de Editură și

4. Forme. Modalități. Sancțiuni

A. Forme. Actele pregătitoare, deși posibile, nu sunt incriminate și ca atare nu sunt pedepsite.

Tentativa se pedepsește (conform art. 50 din lege).

Infracțiunea se consideră consumată atunci când făptuitorul a introdus, modificat ori șters în vreun fel acele date informatice dintr-un sistem ori a restricționat accesul la respectivele date dacă prin aceasta s-au produs alte date sau situații juridice necorespunzătoare valorii de adevăr inițiale.

B. Modalități. Infracțiunea analizată prezintă patru modalități normative, respectiv introducerea, modificarea, ștergerea de date informatice, precum și restricționarea accesului la aceste date.

Acestor modalități normative pot să le corespundă variate modalități de fapt.

C. Sancțiuni. Pedepsa prevăzută este închisoarea de la 2 la 7 ani¹⁴⁰.

5. Aspecte procesuale

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu.

Presă „Șansa” S.R.L., București, 1992, p.269; T. Toader, Drept penal, partea specială, Editura AllBeck, București, 2002, pag.386

¹⁴⁰ Aceeași pedeapsă este prevăzută și de art. 445 din noul Cod Penal.